

LUAN REXHEPI

8SH - 1

R 69

Kryet lart,
Shqipëria

POEMË ime!

891983 = 1

R.62

15

LUAN REXHEPI

KRYET LART,

SHQIPËRIA IME!

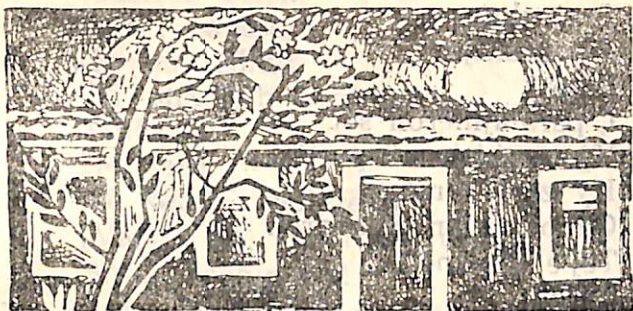
40038

(POEMË PËR TRE HERONJTË E SHKODRËS)

30146

SHKODRË
BIBLIOTEKA E SHTËTIT
SHKODRË

SHTËPIA BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»
TIRANË, 1966

O ç'm kujtim një melodit
Shpesh krijshnikja Shpesh
-Ti ke pas kenë një zotij e tashë-
Shpesh

I

Agimi,
Shpesh
Me tufat e rrezeve
Përhap midis njerëzve
Dritë, qe e taton e notat e
Ngrohtësi,
Buzëqeshje.
Por qëllon që ai
Vjen me stuhi
Dhe ahere
Njeriu,
Që prehet
Në qoshen e tij,

S'mund të rrijë më

I strukur,

Në heshtje...

E sot?

Ç'paralajmëron sot

Kjo trokitje në portë.

Ky zë i herët,

Që po zgjon Shkodrën

Tej'e mb'anë?

Stuhi!

O, ç'mu kujtua një melodi!

Shqipëri, kreshnikja Shqipëri,

«Ti ke pas kenë një zonjë e randë»!.. 1)

Stuhi!

Po,

Shqiptari

E dallon mirë

Trokitjen e mikut

Nga ajo e armikut.

Ato janë dy notat e para,

Që stërgjyshët tanë

Në fillim të pentagramit

I kanë radhitur!..

Ahere, dil, armik,

---

1) Varg nga vjersha e Vaso Pashës «Mori Shqypni, e mjera Shqypni...»

Kushdo qofsh,
Dil, i pabesë,
Që ke ardhur
T'i shkelësh shqiptarit
Tinëzisht
Në derë.
Në këmbë, vëllezër!
(Vargu im, rreshtohu dhe ti!)
Shtëpi shqiptare!
Sipas zakonit të vjetër,
Përballë armikut
Ngrihu kështjellë! .

II

Përshëndete, njeri,
Qytetin ku ke lindur,
Ngope shikimin
Me rrugët,
Shtëpitë,
Me kalanë e moçmë.
Kush e di
Ç'sjell kjo stuhi,
Kush e di
A do t'i shohësh më
Pas ditës së sotme!..
Përqafoje, bir,

Nënë që të lindi, ²⁾
Përqafoje
Ajkunë³⁾ e dhëmbshur shqiptare.
O, Ajkunë, Ajkunë,
Krijes' e pagjumë,
Që as në legjenda
S'e mbylle syrin
Por si një statuj' e përjetshme,
Gjithmonë qëndrove
Krenare
Mbi kryet e djalit të vvarë...
Dhe motrën,
Përqafoje motrën,
Shtojzavallen besnike,
Që plagët
Gjith jetën
Me shamin' e saj
T'i ka lidhur. ⁴⁾

---

2) Tre heronjtë para se të zinin pozicionet e luftimit, u përqaftuan me nënën dhe motrën e Jordanit, në shtëpinë e të cilit ndodheshin ditën e 22 qershorit 1942.

3) Ajkunë — emër i marrë nga cikli i kreshnikëve «Ajkuna kjan Omerin».

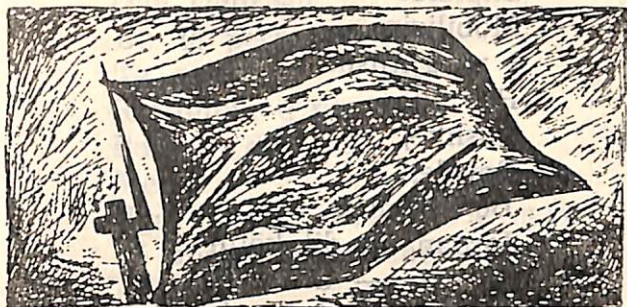
4) Motra e Jordanit i kish lidhur disa herë plagën Perlatit, që ish plagosur pak ditë para epopesë.

Zemër!
Për njerzit e tu,
Për jetën,
Për lirin' e grabitur,
Mes plumbave —

hidhur

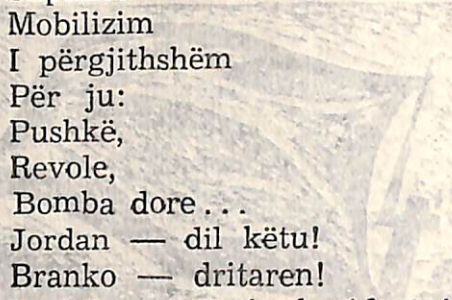
- 2) Tre heronjtë para se të zinin pozitën e
luftimit u përpuluan me gjëra dhe motrën e Jor-
danit, në shprehje të cillit ndodhesha ditën e 22
qershorit 1942.
- 3) Ajkunë — emër i murit nga cili i kresh-
nikëve - Ajkunë kjan Omerit.
- 4) Mota e Jorbanit i krah hidhur dhe herë
përsëri për të jeh-pasqur pak ditë para
epopeës.

III

Në pozicione!
Përpara,
Në sulm
Njeri pas tjetrit, mendime!..
Ngri flamurin, i pari:
«Kjo shtëpi
Është barikadë
E ngritur
Nga dora
E Partisë Komuniste time»
Përpara!
A e dëgjoni?

Shpallet
Mobilizim
I përgjithshëm
Për ju:
Pushkë,
Revole,
Bomba dore...
Jordan — dil këtu!
Branko — dritaren!
Perlat — përgjo koridorin!
Sy nierëzorë!
Erdh' radha juaj
Ju, ndoshta,
Do të kishit dëshirë
Të shetitnit lëndinave
Ose të humbisnit
Mes valëve t' Adriatikut
Pas një barke...
Por, sot, sy,
Ju kini
Një detyrë të rëndë,
Një detyrë
Thjesht ushtarake...
Hidhni pra,
Prozhektorët tuaj
Tej,
Në frontin e armikut.

«Ne jemi të rrethuar,
Dhe sigurisht,
Do të përpiqemi
Ta çajmë
Rrethimin e papritur.»
Por — dëshirë!
Merr
Nga skuadra zbuluese e syve
Të dhënat e fundme:
«Këtu
S'ka asnjë mundësi dalje.
Janë qindra.
Këtu
E vetmja liri e mundëshme
Është
Liria e pakufishme e depërtimit
të plumbave!..»
Plumb!
Shpend i lirë, pullumb!
E shoh
Se s'të pritet
Të dalësh
Sa më shpejt
Në liri...
Por, prit, plumb,
Këtu është luftë,
Dhe,

Të takojnë
Detyra ushtarake
Dhe ty...
Ja, çohu, Perlat,
Jepi detyrën
Plumbit të parë:
«Objektivi —
Mareshali fashist
Në krahun e djathtë
100 metra larg.
Në ballë!»
Gati edhe një skuadër tjetër!
Të gjithë
Me një vrap,
Flakë!
Batare!
Detyra:
Njoftoni armikun,
Se shtëpia s'dorëzohet.
Komandant i përgjithshëm —

Gjenerali ATDHE!..

IV

Atdhe!
Paraqitet
Me raport — rrufe
Njësi komunist
I përbërë
Prej tre vetësh:
«Përveç të vrarëve
Dhe të plagosurve,
I kapëm rob armikut
Edhe agjentin e tij të vjetër — Vdekjen.
Por, prit pak, Atdhe!

Vdekjen
E kemi shkelur me këmbë,
S'ngrihet më dot.
Po e ndërpresim
Përkohësisht
Raportin.
Një bandë e zezë plumbash
Po na fluturon
Mbi kokë...
Tfu, djajt' e mallkuar!
Përgjysëm
Bisedën
Na e lanë...
Po, Atdhe,
Gjëndja
Po vështirësohet:
Flakë,
Tym,
Copra,
Breshëri
Nga çdo anë...»
Pra, ngjish radhët, treshe!
Një mbledhje,
Një raport,
Një vendim të shpejtë,
Luftarak:
«Urdhër dite —

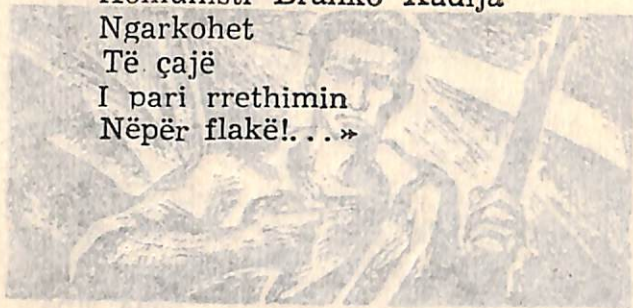
Komunisti Branko Kadija

Ngarkohet

Të çajë

I pari rrethimin

Nëpër flakë!...»

Do ndizet
Ky prag
Plumbat
Ngarkohet
Me krahët dhe zjar
Do ndizet ky prag
Me krijes
Dhe zjar
Do ndizet hapësir
Në vallet tënde behtim sot, Liri
Vallet shpirtore
Me krijes
Të shënës,
Dollit!
Le ta njohë këtë valle
Mik e armik
Eja shkodër
Karru me ne

V

«Me krisma dhe zjarr
Do ndizet ky prag.
Me krisma
Dhe zjarr.
Do ndizet hapsira...
Ne vallen tënde hedhim sot, Liri,
Vallen shqiptare
Me klithma,
Të shtëna,
Dollira!..
Le ta njohë këtë valle
Mik e armik.
Eja, Shkodër,
Kapu me ne

Dorë për dore!
Nise vallen, Branko:
— Shporruni këndeja
Kafkëngrënës,
Shëmtira,
Ulokë,
Të mbledhur
Nga «Ferri» i Komedisë Hyjnore!..
Me krisma
Dhe zjarr
Do ndizet
Ky prag.
Plumba!
Ngarkoni shpinën
Me barra të reja,
Detyra:
«Vdekje fashizmit!
Liri popullit!
Të fala nënave nëpër shtëpira!..»
Si erë vërshëlle,
Rrotullohu si tufan
E rrepta e Lirisë valle,
(Dhe ti, vargu im,
Me krisma dhe zjarr
Zëvendësoje
Muzikën funerale!..)
Por, dale...

40028
30146
MATEKA & SHITEJ
BIBLIOTEKË

Brankua po ngrihet,
Me gjoksin të shpuar
Po turret përsëri
Me plumba,
Me bomba,
Kushtrime:
«Ndal, armik!
Kryet lart, Shqipëri!
Kryet lart, e dashura Shqipëria ime!»

VI

Me krisma dhe zjarr
Do ndizet ky prag.
Me krisma dhe zjarr
Do ndizet
Kjo shtëpi,
Kjo tokë,
(Dhe vargu im në këtë poemë...)
Nuk e dimë
A është zjarri,
Që e krijoi gjithësinë,
Por dimë:
Përmes zjarresh
E ngritëm atdhenë.

Dhe s'pritëm për këtë Promethenë...

Jo,

Zjarrin

E krijuam vetë,

Duke fërkuar

Shpirtrat tanë,

Siç fërkonin

Njerëzit e vjetër

Dy copra drurë

Në lashtësi,

I fërkuam

Dhe nxorëm

Më të fuqishmin zjarr,

Zjarrin e pashuar

Me emrin «PARTI».

Ne jemi shkëndija të tij.

Shkëndija — njerëz,

Që jetojmë

Me ajër,

Me dritë,

Me ujë...

Përpara, Jordan,

Ta mbytim njëherë flakën⁵⁾

---

5) Jordani, i përzhitur nga flakët, hidhet në pus për të shuar plagët, ku kapet dhe pas disa javësh jeton të dytën vdekje heroike i varur në litar, pa u dorëzuar shpirtërisht!

Dhe ta ndezim më fort,
Siç e ndezi Skënderbeu
Kur u kthye në Krujë! .
(Vargu im, mos u nxit as për vaj, as
për kujë).

Merr hua nga koha
Disa javë
Dhe na drejto atje
Ku trekëmbëshi
Kërcet dhëmbët
Që një fjalë,
Një besë,
Një ideal
Të përkulë: **IIV**

«Vampirë të pangopur!
Ju mund të kaloni
Përmes trupit të një komunisti,
Por, përmes shpirtit —

«kurrë!»

VII

Me krisma dhe zjarr
Do ndizet ky prag.
Plumba!
Rrotullohuni
Me tërbim
Në karikatoren e zemrës:
«Të parin — për Brankon!
Të dytin — për Jordanin!
Të tretin — për bekimin e nënës!..»
Por, fundi,
Jua besoj juve komandën...
Bomba!
Këtu

S'ka dallim më
Kush është komandanti
E kush ushtria...
Luftëtarë të hekurt!
Shokë të mi!
Unë e di:
Ashtu si mua
Edhe juve
Ju djeg urrejtja dhe dashuria.
Depërtoni ku të mundni,
Në çdo të çarë,
Djathtas,
Majtas,
Përpara,
Prapa,
Se trarët po shëmben,
Se qjelli po skuqet,
Se në shtëpi,
Në çdo anë
Ka nxjerrë kthetrat flaka.
Po,
Ajë është.
E njoh mirë
Fytyrën e saj
Të plasaritur
Me rrudha të kuqe.
Si u gënjeve, flakë?
Si e pranove

Ta nxish
Fytyrën tënde
Me turpe?!.
Të shtynë?
Të shtynë!
Dor' e huaj ishte
Apo dorë shqiptare?
Tfu, tradhëti!
E mësuar
Të mahesh si krimb
Mbi varre,
Kokalla,
Gërmadha!
Ule kokën, flakë!
Kam dhe dy plumba:
Një për veten
Dhe një për spiunin
Që ti fsheh prapa krahëve...
Dorën drejt, Perlat!
Detyra është e rëndë:
Godit tradhëtinë
Në emër të të gjithë shqiptarëve!..
Kam dhe një bombë:
Bombë të kuqe,
Bombë të zjarrtë,
Bombë të madhe...
Kjo është zemra ime,
Që do ta shkul nga gjoksi

Dhe do ta hedh
Në emër
Të Partisë Komuniste Shqiptare.
Për të do të brohoras;
Me zërin e saj
Do ta bashkoj zërin tim
Gjer në të fundit frymëmarrje.
Një minutë, plumb' i fundit! 7)
Plumbi im i ngadhnjimit!
Brohori! —
Parakalon

LUFTA NACIONAL ÇLIRIMTARE!..

Redaktor: Kujtim Zhejli
Korrespondent: Nela Turkuçi
Fotograf: Petri Mami
Redaktor: Nela Turkuçi

---

7) Perlati i djegur këmbë e kokë nga flakët,
vret veten, për të mos iu dorëzuar armikut.

Redaktor: Adelina Mamaqi
Korektor letrar: Neka Turkeshi
Piktor: Pandi Mele
Redaktor teknik: Adem Lita

Tirazhi 6000 kopje   Format 70x100/32   Stash: 2204-65

Shtyp N.I.Sh. Shtypshkronjave «Mihal Duri» — Tiranë, 1967